

Kaderim Hayatım

– cirik · 29 Eylül 2020

huzursuz etmedi anıları hatırlamakah..kırık dökük olsalar da onlar benimtedirgin sayfaları her biriiçimden çıkmayan misafirlerim onlarkelimelerin dokunduğu her hatıraelem ,sevgi ,tutku gözyaşı sitemhayatın o koyu kıyıları o kederli yıllarıyalnızlık ve imkansızlık tutsak etmişti beniyeni düşler görmeye fırsat vermedikendimi kovulmuş hissettiğimkendimi umursamaz günlerimhikayesi uzun göz yaşlarım sığındığım gecelerbir sarmaşık gibi beni bırakmayan hayallerimtakvimler dolusu attığım çentiklerbüyümüş ve çoğalmış olarakyanı başımda mahpus gibi yaşarlarbilmedi kimse sevda günlerimi yalnızlığımıkimse okumadı düşündüğüm kelimelerimühürlü mektuplardan farksızdı kalp çarpıntılarımne çok kaderim yazıldı bir gün her günruhuma kazındı acılı saatlergecelerce ateşten kitaplar okudumhayatın kısık ışıkları düşüyordu üzerimebütün sessizliğiyle acılar yağardıdua ve sabırla razı oldum yalnızlığımaraRabb'im güç verdi dik yokuşlar çıktımzor aşılın yollardı sınıandım kendimlehangi kaygan zeminler vardıayakta kaldımonca elem kederin içinden geçtimsaçlarım ağarmamış fark ettimRabb'im sevdi kolladı beni dedimverdiğim savaşların galibi geldimgözlerime bakın hüznün dilsiz çığığdırıvruldum fakat yalnızlığın hançeriylesert çizgiler taşır bakışlarımyufka yürekli olsa da yüreğimher duygu bende sürgündüranlaşılmam kolay değil zordurtitrek gün batımlarına benzeriç dünyamın med cezirlerine çok darbe oldu yara açtı izin vermedi Rabb'imhiçliğin siyah dehlizlerinetutkundur ruhum duaların izineiç kanamasından farksız öfkelerimeel vermez kalbim sakın bir sahil kasabasıdır ruhum ..07.12.2019 / üsküdamustafa kaya